

גיליון מס' 1694 * כ"א באייר תש"ס * 26 במאי 2000 * כפר הנשיא

מראה מקום / עודד פלד

כובד ההר ככבד המתבונן בו: יראה גדולה
וצהרי רקיע לבנים מרגלות חרמון-סבא
מבוא מרום גולן שם בשלג נשתעשע
ומעבר לגדר ארוכה מטפסת רכס.
בעפר צחור
חורש מסתור

לא גדרות תיל
לא צלבים בוערים בשלגי חלום אבל
פרטיזנים, מכבים מדורה אחרונה
ביערות מחשבה, אגל תודעה,
שם אור ראשון מהסס בערפל צבעוני על
מטעי אבוקדו (כפר הנשיא) עת
כלב כנעני אצני מפרש יזקוף, ירחרח
בבהילות, יטוס לכר דשא רחוק, אולי אחרי תן, שועל,
דרקון טבטוני מעופף

לא סיפורי גרים, לא דובים ולא זאבים.
כאן, תחת עץ יחיד במישור הירוק,
ינמנם ההלך, כבד-עפעפים, טווה בחלומו
פסגות-שיבה. וצפונית-מזרחית מעבר
לירדן ההררי,
איש שלג עברי, אדרת שער לגופו,
מגילת אש נוסעת בהרים.

כי מראה מקום באהבת המקום. ועדין
ישנים נחנו, קטני-אמונה, תועים בדם
ובעלבון
לברא שואה שוטה ומרה בחצר האחורית
בואכה ארץ מה-יפית-עמק נוי אה מה
שגית-הר-אדני.

מתוך עיתון מעריב - כתב עודד פלד המתגורר כתושב בכפר הנשיא

* * * * *

שם הרי השוף, הושט היד וגע במ -
איי! נפצתי מפצצה של חיזבאללה.
הם יורים קטיושות וגם כדורים שם,
בצפון שומעים כבר את האינשאללה'

ולאחר פתיחה מרנינה שכזאת, בעוד אווירת המתח וריח המלחמה באוויר, אנו שוב אתכם
בעלון חדש במתכונת ישנה.

והשבוע אנגה מדווחת מהשטח על מבצע התרומות של רג"י מחד ועל כהות החושים של התקשורת
מאידך, דוד א' מדווח על האינטרנט (בשתי כתבות נפרדות), ויש עדכון של מחיר לק"מ
מטעם התמחיר.

מש' פרנק על שלוחותיה מודה לכולנו על התמיכה, ומאותו נושא לנושא אחר - קטיה (בשם ו. החגים) משלימה תודות לכל העושים והמתנדבים בחגים שלנו, ונורית א' מספרת לנו על קצת מההישגים של בניה (למרות ועל אף).

אדי נ' לא נשאר חייב לאף אחד, פניה ממד"א למתנדבים (מישהו פה מכיר את המילה הזו??), ומכתב מרגש ממוירה.

קריאה נעימה ושבת שלום ושהשלום שוב יחזור לאזורנו במהרה בימינו - כן יהיה רצון.
דליה - בשם המערכת

* * * * *

המצב בלבנון בכי-רע - חוסר הוודאות מוביל למתח רב בקרב תושבי אצבע הגליל, כל שמועה קטנה יוצרת בהלה. במחלקות השונות של המועצה נערכים לקראת יציאת צה"ל מלבנון. במחלקת הגליל הרך ישבו והעלו מספר תסריטים שיכולים לקרות עקב היציאה בעתיד הקרוב. לפי המתרחש באצבע-הגליל - יש לצפות כי בקרוב כמו במבצע "ענבי זעם" נארח ילדי גנים מקיבוצים הנמצאים תחת האש.

בימים אלה, חודש וחצי לסיום הלימודים, קולט ביי"ס "מבוא גליל" שתי בנות שמשפחותיהן החליטו לעזוב את ביתם הגדול בקרית שמונה לטובת בית קטן ושקט באילת השחר, וזאת בעקבות המצב בלבנון.

למצב בלבנון השלכות רבות. אחת מהן היא ביקוש רב של תושבי קרית שמונה לשהות אצלנו במלון עד שהעניינים ירגעו. צוות טייסים חתיכים (סוף סוף יש מתחרים לג'קו) אשר נמצאים בכוננות בשדה התעופה מחניים, לנים אצלנו במלון. ויובל ג'קסון גוייס.

באווירה אנגלוסקסית - עם הרבה סקונ'ס בחמאה וריבה, חגג אלק קולינס בפאב, את יום הולדתו ה-70. הוא לא היה לבד - איתו חגגו המשפחה והחברים.

אריאלה ושאלה לקחו פסק זמן מחישובים, מחשבים וכסף ונסעו לבילוי בן שבוע באיטליה.

את חגו של בר-כוכבא - ל"ג בעומר - חגגו הילדים ומשפחותיהם בפארק סביב המדורה בניצוחם של אתי ואורי אדלשטיין ובחסות התלתון הבוגר. נאכלו הרבה תפוחי אדמה מפוחמים והמרשמלו נצלה כיד המלך.

ילדי הגנים והגנון יצאו ל"יער האפל" - הם ציינו את ל"ג בעומר במדורה עם תפוחי אדמה ומרשמלו.

ילדי גן רימון שיחקו במשחקים "של פעם": משיכת חבל, תחרות קפיצה בשקים, הליכה עם כפית בפה ועליה אבן, תפיסת תפוח צף בקערת מים בעזרת הפה בלבד, ועוד ועוד.

ובבי"ס "מבוא גליל" ערכו ביום זה, יום ספורט בבריכה של אילת השחר. לשאלה איך היה? התגובות בבית דדוש היו נלהבות ביותר.

ביום רביעי בערב הרימו דיירי "54 מטר" כס יין וזאת לכבוד תחילת פרויקט הרחבת ביתם. שיהיה בהצלחה ובמהרה!

מידי יום שיש מתמלא המועדון באנשים, נשים וטף, שם מוצאים להם מגוון פעילויות לכל

המשפחה: משחקי שולחן למיניהם, קוביות, דופלו ועודם וגם כיבוד תמיד יש.
ביום שישי זה יוגשו קפה ועוגה במרפסת חדר האוכל - הציבור מוזמן.

ביום שבת שעבר עלו על בימת אולם דדו מספר שחקנים צעירים ותוססים שהציגו את "הכבש
השישה עשר" - הצגה לכל המשפחה. עפ"י השמועות במדרכות ההצגה היתה מוצלחת מאוד. כן
ירבו!!

באותו יום שבת, יצאו בשעות הבוקר המאוד מוקדמות כ-35 אנשים אוהבי טבע וטיולים
וצעדו אחרי מנחם מרכוס - מדריך דגול וחביב, בעל סיפורים מעניינים, אשר הוביל אותם
על הרים ובואדיות בהרי יהודה. גם לכפר הנשיא נציגים קבועים בחוג זה: הנרי ויעל,
מרים מ' ומיכל ד'. מומלץ מאוד להצטרף. אתגר והנאה מובטחים.

שבת שלום - מיכל ד'

ימי הולדת

28.5	גב' לורנה דבולט אסף מסר אורן קולינס צביה ברודי ששון מרקוסון אורין הרמן (נכד - ריפקינד)
29.5	יהאל בן-חיים נואית גלעד נדב עמית אסא ארנברג (נכד) מעין ותור דוארי (נכדים)
30.5	בתיה ריינס ריימונד סולומון רמי גולן רונית הרמק עדי שוורץ אלה אוריון (נכדה - שרק) עונגי מדר (נכדה)
31.5	אביב רוזנקרנק קלייר בר-דוד
1.6	מר הרי ברק לן ווינטרוב מרב בן-אבי
2.6	עירית עזרן ענת גוטר דורן יואל המאירי (נכד) נועם שיבי (נכדה - רחמני)
3.6	מיכל המאיר ישרי רביב

ימי נישואין

29.5	יעל ואהרון לין
30.5	אורה ואד ליבוביץ
1.6	רונת וג'וני הרמץ
2.6	רותי ואיתן גדליצון
3.6	מריון ולס גרשמן

פעם אמרה לי רג'י: אני לא יכולה לעשות משהו שאני לא אוהבת לעשות! החודש היה לנו מזל ורג'י התגייסה לאיסוף תרומות לרעבים באתיופיה, וכדרכה מצאה צורה מקורית לעשות זאת. קודם כל גייסה נערות לבקר אצל חברים ולבקש כלי בית, צעצועים או כל דבר נייד שמוכנים לוותר עליו. אחרי שנאספה כמות לא מבוטלת, אירגנה HAPPENING בצל העצים ליד בית המלאכה שלה. השולחנות עמוסים כלי בית, דברי מלאכה מ"מועדון הזהב", וגם היתה מדורה להכנת פיתות וציפס. חבר שהגיע לארוע (והגיעו רבים), שילם עבור המזון ו/או כרטיס הגרלה. זכית בהגרלה, יכולת לקחת פריט מהתצוגה בלי לשלם, וכמובן היה אפשר גם לקנות פריטים שהוצגו. האווירה היתה נעימה, אפילו כשקרה פה ושם שהיו צריכים לחכות בתור. הרווח הסופי היה - 2,500 ש"ח - סכום נאה למטרה ראוייה.

אנה

בשעת כתיבת שורות אלה (יום ג' בבוקר) אני ממתינ לטכנאי בזק לתיקון הקו המיוחד שלנו לאינטרנט. טכנאי בזק הגיעו להרחיב את הקו המיוחד לפי-שניים מרחבו הקודם. הם הגיעו ללא הודעה מוקדמת ועקב כך התקינו את הקו החדש בצד הקו הישן למקרה שאם החדש לא יעבוד, יהיה לנו את הישן לפחות. בשטח, הופעלו שני הקווים, אבל שניהם לא פעלו. את בזק לא ניתן היה להשיג עד הערב ואז נאמר לי שהקו יטופל רק בבוקר, עקב המצב הבטחוני בצפון. לכל מי שהצליח להתחבר, יש לציין שהחיבור לשרת האינטרנט היה אפשרי מאחר והוא נמצא אצלנו, אבל לא היה ניתן להגיע לדואר או לכל דבר אחר מחוץ לקיבוץ. ישנה דרך התחברות עוקפת למקרים כאלה. לפרטים - נא לפנות אלי.

דוד אלמן

כשעופר נפטר, הצטמצם העולם. עולמנו נהיה מקום יותר עצוב, יותר כואב, יותר דל. נפער חלל עמוק שאין לו קץ ואין לו נחמה.

ניסיתם בדרכי חיבה להקל עלינו את מכאוב הלב ולמלא את ביתנו האבל בכל טוב - טוב-הלב וטוב-הטעם. הרגשנו את עצמנו עטופים ברגשי אהבה ואהדה וידענו שאתם משתתפים בצערנו כי הצער פגע בכול. על כל אלה, אנחנו מזידים לכם מכל הלב כי הדלקתם עבורנו נר של תקווה.

ג'וני ושולמית	אליסון וארז
חוה ואמיל	קלייר וריצ'
רפי ואילנה	טוד וסטייסי
אביגיל ואמנון	טוני ורייצ'ל
יעלי ודרור	ליסה

* * * * *

לא לעיתים קרובות אני סוגרת את הרדיו באמצע מהדורת החדשות, אבל השבוע הגיעו מים עד נפש. כולנו שמענו בפלצות את הידיעה על התינוקת שנפגעה כשנסעה עם אמה דרך יריחו ונשלחה אל המכונית בקבוק תבערה. המקרה ללא ספק ראוי לדיווח, ובאים העיתונאים העדינים שלנו ומראיינים את האם. אחרי שוודאו את העובדות המפלצתיות, נמשכת החקירה: "איך הרגשת כשראית את התינוקת שלך בוערת?" נו, באמת! "שרתי ורקדתי משמחה" תהיה תשובה ראויה לכהות חושים שכזאת. ואפילו על הסבא המסכן לא ריחמו. כנראה לא הרשו לו להשאר אצל החולה הקטנה, אבל החקירה לא תמה. "לא רצית להכנס ורק ללטף לה קצת את הרגל?" "לא יכולתי לעמוד בזה".

בנקודה זו, סגרתי את הרדיו. גם תמוהה בעיני הסכמת משפחות שכולות לסיקור טלוויזיוני של הלווית בן (או האב - של נדע), ששירת בצה"ל. מה שיותר דמעות, מה שיותר יללות - הכל למען הרייטינג? לאן הגענו?

אננה

* * * * *

עקב יקור שעות העבודה במוסך ועלויות נוספות (מחיר הדלק וכו'), יהיה מחיר הק"מ מתאריך 1.6.00:

לחבר -	0.56 ש"ח לק"מ.
לענפים -	0.83 ש"ח לק"מ ברכב קטן
	1.38 ש"ח לק"מ ברכב גדול.

רחל ג' - תמחיר

* * * * *

במסגרת הצמצומים במחלקת הספורט במועצה האזורית שלנו, הוחלט לסגור את ענף האתלטיקה. האחים אורן שהשקיעו שנים לא מעטות ואף הגיעו להשגים מכובדים בקנה מידה ארצי, פנו כל אחד לדרכו כועסים על היחס של ראשי המועצה ומאוכזבים מאוד. יגיל פרש לצערנו מן המגרש ומסתפק כיום בבדמינטון ובחדר הכושר, ואור ששרת בשנתיים האחרונות ליד הבית, נאלץ לעבור לבסיס במרכז והצטרף למכבי ת"א. אחרי תקופה ארוכה של אי ודאות והפסקת פעילות, התחיל מחדש באימונים מפרכים כדי לחזור לכושר. עם פתיחת עונת תחרויות האתלטיקה, רשם לעצמו מספר הישגים: באליפות ישראל למרצי שליחים זכה בשני מקומות שניים (היה יום רע) יחד עם רביעיית השליחים

של מכבי ת"א ב100X4 - מ' וב200X4 - מ'.
 באלופות צה"ל שנערכה בשבוע שעבר, זכה אור במקום הראשון בריצת 100 מ' עם התוצאה
 10.85 שניות. וכן במקום הראשון בקפיצה לרוחק. הוא קפץ 7.21 מ', תוצאה שהיא גם שיאו
 האישי וגם ההישג הטוב ביותר שנקבע ברוחק השנה בישראל. בסוף שבוע זה ישתתף בתחרות
 גביע אירופה לקבוצות בבלגיה כאחד מרביעיית השליחים של מכבי ת"א, ובחודשים הבאים,
 מחכות לו עוד מספר תחרויות באירופה בהן ייצג את קבוצתו ואת ישראל.
 אור, אנחנו מחזקים את רגליך ומאחלים לך מכאן הרבה הצלחה בהמשך.
 נורית

בעקבות ה"פריצה" לשרת האינטרנט....
 לאחר שיחה עם האחראי למעשה, אני מאמין שהדבר נעשה בתום לב.
 הפריצה במערכת נסגרה וכעת אנחנו מוגנים קצת יותר.
 איך אומרים? לפעמים לומדים דרך הרגלים.
 עד כאן
 דוד אלמן

החגים הם חלק חשוב בחיי החברה בכפר הנשיא. יש הרבה אנשים שמוכנים לתרום מזמנם
 החופשי למען "איחוד לבבות" והרגשת היחד שהחגים עושים לנו.
 לכל האנשים שנענים בחיוב לפניית וועדת חגים - אנו רוצים להגיד תודה.
 * לעדי והנעורים - על טקס יום הזיכרון שעל הדשא.
 * לאביבה לינטון - על הארוע אחרי הטקס.
 * לשושנה שרקי - על ארגון הטקס בבית הקברות.
 * לנורית אורן - על טקס יום העצמאות בחדר האוכל.
 * לאיילת מרום ושות' - על ארועי יום העצמאות.
 * לאודי וחניתה - על המדורה בפארק.
 * למעין, אתי וארי - על המדורה הספונסנית לרגל ל"ג בעומר.
 * לכל התורנים.
 תודה רבה, רבה.
 להתראות בחג השבועות (בהנחיית רותם פוקס).
 אם נמשיך לחגוג, נמשיך להרגיש השתייכות למקום ולחברה.
 וועדת חגים

למרים וברוך
 למטי
 ולכל המשפחה
 עם נישואיהם של

עומר ובח"ל גלית

* * * * *

שלום תמר,
שמחתי מאוד לקבל את מכתב התשובה/תגובה שלך, אך עוד יותר שמחתי לקבל את מספר הטלפון הפרטי שלך!! חבל שגם את מספר תיבת הדואר שלך לא מסרת, אבל אשתדל לגלות אותו בכוחות עצמי.
ולתוכן מכתבך, לצערי את מצליחה לקפון למסקנות ללא ביסוס עובדתי. את צודקת ששאלתי אותך מה הדרך להעלות נושאים לדיון במועצה, וענית לי שיש לפנות אל צוות ההיגוי. כשלא פניתי, מדוע את מסיקה שלא ידעתי את מספר הטלפון שלך? אולי בשלב זה אין לי נושאים להעלות? ואם יהיו (ואני בטוח שיהיו), אולי ניתן גם לצפות מצוות ההיגוי המנוסה, להיות יותר ערני למה שקורה בחברה? אני עדיין חדש, ומגיע לי קצת להתאקלם. כידוע, נבחרתי על ידי החברה (כמוך וכמו כל חברי המועצה), על מנת לייצג אותה ואת בעיותיה, ואני מרגיש חובה לממש תפקיד זה כמיטב יכולתי, לטובת החברה, ולתפארת מדינת ישראל.

שלום אריק,
גם אתה, כמו תמר, נוטה להסיק מסקנות. למשל, בפסק הזמן שלקחתי, אתה מסיק שעסקתי בתלישת עלי כותרת (נכון, כל אחד מחפש כותרת). אז לידיעתך, באותו פסק זמן, רציתי לראות אם יותר חברים מסכימים עם הכתבות שלי, או יותר, עם הדעה שאתחיל להדמות לך. אז יש לי חדשות טובות בשבילך: הרוב המוחלט תמכו שאמשיך לכתוב, למרות המחיר! היה אפילו חבר אחד, שאיים שאם אפסיק לכתוב, הוא יעזוב את הקיבוץ! את הצעתך לכתוב טור משותף בשם "אדריק", אני שולל מכל וכל. בשם "שמנדריק" - אולי!

ושוב שלום תמר,
הפעם אני רוצה להסכים איתך שדברי הכפר לא צריך להכיל רק "מתכונים, סיפורים לילדים ומזל טוב לימי הולדת ולימי נישואין". האם ידעת שרוב החברים מחכים, שבוע-שבוע בקוצר רוח, לימי חמישי כדי לקרוא את הכתבות על "נושאים שדורשים תיקון ושיפור"? מדוע שתמנעי את ההנאה מהם ע"י הכללתה של התשובה/תגובה, באותו עלון? סיפורים בהמשכים הם הרבה יותר מרתקים ומהנים, כפי שנהוג ברוב העיתונים שמכבדים את עצמם. איך היית מרגישה, אם העורכות של העלון (שגם אני מכבד ומעריך), היו אומרות לך שמאמריך נדחה לשבוע עד שאדי יכול לענות לך באותו עלון? ואז היו אומרות לי, שאת מכתב התשובה שלי יש להשהות עד שתמר תגיב, באותו עלון? וחוזר חלילה! כלומר לא יופיעו בכלל כתבות, כי כולם יחכו לסלם, וזה לא יהיה לשביעות רצון של העורכות, רצונך, רצוני ורצון העם! חשבי על זה.

ולסיום, בנימה יותר רצינית ואופטימית. הלוואי וחיינו כאן היו משתפרים ומגיעים למצב אשר בו לא נזדקק לכתבות ביקורת.

אדי

* הכותרת סתם מצאה חן בעיני, ואין לה קשר לתוכן.

* * * * *

במד"א פועלים כיום כ-6,500 מתנדבים, העושים עבודתם בהצלחת חיי אדם, כחלק ממערך

השגרה והחרום של מד"א.
ההתנדבות במד"א היא עוד אתגר והיא מאפשרת פעילות אטרקטיבית, חשובה, מעניינת
ומועילה לפרט ולקהילה.
המתנדבים, בוגרים ונוער כאחד, עוברים הכשרה מקצועית המקנה להם ידע ומיומנות חיוניות
לטיפול בחולים ובנפגעים. ההכשרה מקיפה את כל רשת ההכשרות והתפקידים במד"א: מהיש
עזרה ראשונה, חובשים, נהגי אמבולנס, מוקדנים, סיענים למוקדנים, חובשים בכירים
לניידות טיפול נמרץ וכן מדריכי ראשונה.
נשמח לשלב מתנדבי נוער ובוגרים - חברי הקיבוץ המעוניינים בכך, כמתנדבים במגן דוד
אדום.
לקבלת פרטים, ניתן לשלוח פקס' למס': 03-6301405

ZIMBABWE!

Slowly cruising the shoreline, teeming with game; buffalo, elephant, zebra, tommy gazelles, ambling down for the evening drink ... the water lapping against the houseboat, we drop anchor and sit and watch, as we sip our gin 'n tonics, savoring every second of this magical moment, as the African sun sets fire to the vast horizon. No one speaks, or breathes too loudly, for this is special, as these magnificent creatures of G-d descend to within meters of the boat. Not one human sound disrupts this sacred moment of the evening. The piercing call of the Fish Eagle breaks our silence, to announce it has found supper on the lake - a magnificent Tiger Fish - his family's dinner. To the gentle "aahs" of us Africans, who watch as he carries the 2 kilo prey back to the nest ... shrieking once again, in victory ... this is Africa, all of it, and we are here to be with it and share in its magic. The fire sun drops to a lower ebb, and we wait to witness the exit of hippos emerging onto land, their staccato grunts echoing through the dying darkness, announcing their nocturnal binge on the ripe vegetation. The many crocs have already left their sun-kissed sandbanks, gliding slinkily into the milky, dark domain of their watery existence, only to continue gliding, for the last morsel they might snap up to drown, then hide under water, till half rotten, before consuming it. This is Africa. This is Kariba. The largest man made dam in the southern hemisphere, bordered on the east shore, by Wange, a massive game park, still pristine, well managed, and where the rhino and elephant are most protected.

Victoria Falls ... one of nature's wonders ... a haven for tourists, both from south of the border and internationally. Host to the best white water rafting, 111m of Bunji jumping, wild life, local wooden, (mahogany) craft of the highest quality. All this in the hands of the most accommodating black and white Zimbabwean citizens who take you white water rafting, bunji jumping, game viewing and too are most proud of what they have to show and give. They are dignified, quietly spoken, the black people, fluent in English (when asked why, they say that in school, all their subjects are taught to them in English!) and extremely humorous. Enduring these scary exercises like white water rafting, they are there with you and for you, and at the end of an exhilarating day, you share the moment watching your exploit on video with them, over a long, cold Zim laager! What makes this relationship so special, is the absence of racialism. A cool fresh time to be yourself, they themselves, and no barriers between you. They, unlike South Africa have no "apartheid" baggage to carry.

Zimbabwe has lived for 20 years off a readily established, economy, agriculture (which brings in 40% of foreign revenue) and excellent tourism, not only from

south of the border, but internationally.

The mere "panic for power" exuding from one demented, sick and sad individual - Robert Mugabe - is currently destroying a once happy, productive people, the economy and a very beautiful, well preserved country. "The 2nd last Bread Basket of Africa"! In no time it will be lost to lack of order, law and dignity: treeless pastures, unproductive land, gameless farms, the rhino horn and the elephant ivory trade shall once again flourish, and bring these animals once again into serious extinction. For what? For pure, undiluted Greed of a peasant who rose to power in a superb country, and had not even the skill to balance his own cheque book!

Let's not talk about The Rule of Law, or Human Rights Abuses, as these no longer exist in Zimbabwe. The accords signed years ago with the United Nations, the Commonwealth, the SADEC countries, etc.etc.etc. no longer mean anything. They have been long forgotten. After all, all they are, are pieces of paper, accompanied by press photographs stored in the archives, of some smiling Baboon, making the right moves for the sake of international investment and "funding", with the accompanying slogan: "ooh yes, sah, we want deemocrasssy! iit ees gooot! for owa cuntrrry!" Oh yes, we have heard, watched and been shocked by similar events in history, have we not? Hitler's Nazi Germany, Kenya, Uganda, Tanzania, Mozambique and now Zimbabwe, just to mention a few!

To the intelligent world, I hope you can see the Zimbabwean crisis is not about land at all. It is about retaining Power. It is about intimidation of the farmers and their workers, who support the MDCC, the opposition party. The intimidation, as seen on CNN, BBC, and told to us by the women and children refugees in our community, is about physical violence, burning homes, looting, raping, kidnapping, forcing farm workers to wear ZANUPF t-shirts and sing their songs maiming animals (as done in Kenya during the Emergency) and burning crops about to be reaped. Let alone murdering. The War of Independence was 20 yrs ago. How many veterans do we see of that age? Most are under that age! How much more proof does the world need to see, of a man with a bank account in Switzerland, homes around the world, of a security system to make Clinton look envious, to realize this is anarchy! Dictatorship at it's best!

In the words of Alan Paton in his book, "Cry the Beloved Country" I have adapted his last chapter to Zimbabwe:
 "Yes, it is the dawn that has come. The titihoya (a bird) wakes from sleep, and goes about its work of forlorn crying. The sun tips with light the mountains of Nyanga. The great valley of the Zambezi is still in darkness, but the light will come there. Harare is still in darkness, but the light will come there also. For it is the dawn that has come, as it has come for a thousand centuries, never failing. But when that dawn will come, of our emancipation, from the fear of bondage and the bondage of fear, why, that is a secret."
 G-d bless Africa!

Moir Grueneberg.

**בית כפר הנשיא
משתתף בצערם של
פרנקי ובני המשפחה
במות אמה של פרנקי.**